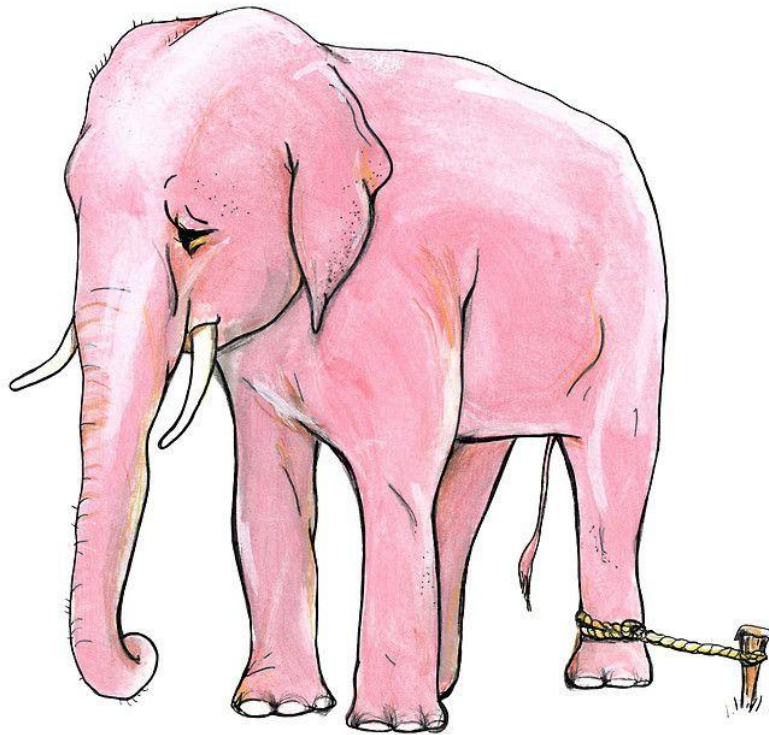

Повчальна притча про слона, життя якого схоже на долі мільйонів людей

Ця притча призначена для людей, у яких опускаються руки, вони не бачать світле майбутнє, більше не вірять в себе. Перш, ніж впадати в зневіру, рекомендуємо до прочитання цю коротку повчальну розповідь, кінцівка якої обов'язково змусить вас задуматися.

Один хлопчик дуже любив цирк. Якось раз в їх місто приїхав цирк з дресированими тваринами, і хлопчик умовив батька відвести його на виставу. Найбільше хлопчикові сподобався дресирований слон.

Після вистави хлопчик вирішив побачити слона поблизу і умовив батька піти до вольєрів, де тримали тварин.

Там він побачив, що слон прив'язаний тоненькою мотузкою за кілочок, вбитий в землю. Могутньому слону було б не розірвати ту мотузку і втекти.

– Тату! А чому слон не йде на свободу в джунглі, адже він може з легкістю це зробити? – запитав хлопчик у батька. – Він же такий сильний!

– Тому що його дресировали, і він звик до свого становища. А ще тому, що його спіймали маленьким і дійсно міцно прив'язали мотузкою. Він щодня намагався звільнитися від неї, намагався її розірвати, але його сил не вистачало для цього.

І, нарешті, настав день, коли він визнав власне безсилля і змирився зі своєю долею, з тим, що ніколи не зможе вирватися на свободу.

Зараз, коли він виріс і перетворився на великого і могутнього слона, він все ще продовжує думати, що ніколи не зможе розірвати ту мотузку.

Він пам'ятає, що колись не зміг, і, найгірше, ніколи більше не намагався, не перевіряв ще раз свої сили і можливості.

Багато людей живуть так само, як цей слон, не вірячи в свої сили тільки тому, що колись спробували і у них не вийшло.

У чому мораль притчі?

Мораль притчі якраз і полягає в тому, що багато людей, спробувавши щось зробити, і перетерпівши невдачі, здобувають упевненість в тому, що у них нічого не вийде. Ми живемо, виживаємо, існуємо... кожен сам для себе вибирає дорогу, але практично кожен з нас прив'язаний до сотнів кілків, які позбавляють нас свободи.

Іноді наші кілочки починають сіпатися, але замість того, щоб побачити в цьому знак, усвідомити свої можливості, реалізувати потенціал, ми

опускаємо голову вниз з думками: «Все одно нічого не вийде, я ж пробував».

Немає нічого неможливого, є забобони і невпевненість, що формувалася роками, є перешкоди, які, найчастіше, виявляються щаблем до досягнення цілей.

Перш ніж відмовитися від своєї мрії, задайте собі питання, а чи зробили ви все можливе для її здійснення?

Успіх — це ще не крапка, невдача — це ще не кінець: єдине, що має значення, — це мужність продовжувати боротьбу (Вінстон Черчилль).